

Palau Salatà, els templers, Santa Magdalena i la història del municipi de Palau Solità i Plegamans

Sala, Salatà, Salatzen, ...Les llengües ibera, hebrea, euskera i catalana i la importància de conservar a tot arreu la memòria històrica dels noms originals dels topònims i municipis

Llegeixo a la revista Quatre Pins núm. 9 que s'edita a Palau solità i Plegamans un article signat per Jaume Ventura i Nualart on diu que històricament trobem per primera vegada en un pergami del monestir de Sant Cugat del Vallès, datat el 3 d'abril de 955 i que es conserva a l'Arxiu de la Corona d'Aragó la referència: in termino de **Palatio Salatan**.

He pogut comprovar que algunes d'aquestes referències són escrites també en el llibre Palau Solità. Títol de Glòria escrit per Mossèn Pere Gibert i Josep Me Martí Bonet, on es diu : El nom de **"Palatio Salatan"** ha sofert diversos canvis al llarg del temps fins que passats més de 400 anys el trobem com **"Palau Solità"**.

El mot *Solità* no té cap significació en sí mateix i es degut a deformacions de l'original Salatà mot que sí té un significat en sí mateix , tal com jo l'entenc i ho com explico més endavant.

El primer que se m'ha acudit pensar és: ¿Per quin motiu no li tornen a ficar el seu nom original actualment, donat que és el seu nom propi autèntic i a més a més té un significat? ¿Per què no es canvia el seu nom de *Palau Solità* pel de *Palau Salatà* ?

El significat del nom Salatà i la càbala hebrea

De les diverses opinions de les que es fa ressò l'esmentat article de la revista Quatre Pins núm 9 , estic d'acord amb l'opinió del filòleg Antoni Griera que relaciona el mot "Salatà" amb el visigot, o alemany antic, "Sala". L'esmentat filòleg diu que "Sala" significa "Habitació".

Jo opino que "Sala" és un mot relacionat amb la càbala hebrea i fa referència a un "lloc sagrat", deducció que no s'aparta de la interpretació del mot com "habitació" que també fa referència a un lloc o espai de la casa.

El fet que estiguem parlant d'una església, doncs el nom del municipi era i és relacionat amb Santa Maria de Palau Salatà, fa que sigui lògica i de sentit comú aquesta traducció del mot en relació a "un lloc sagrat". Accepto, doncs, dins d'aquest sentit de "lloc sagrat", també la interpretació del mot com a "habitació".

Església de Santa Maria de Palau Salatà actualment Santa Maria de Palau Solità

El fet que a prop d'aquesta església s'hi trobi un monument megalític, conegut amb el nom de la Pedra Llarga i dos "arbres sagrats" en les antigues tradicions paganes com són **"El Lledoner"** a Can Cortés (Restaurant Can Joan)^[1] i **"l'Alzina"**^[2] de darrera l'església de Sant Genis de Plegamans -, recolza aquesta interpretació que es relacionada amb aspectes religiosos o sagrats.

Quan jo vaig començar a estudiar el significat del cognom Salat, - que és el meu cognom -, vaig conèixer la dificultat de superar els prejudicis que durant determinat temps havien proscrit els noms jueus de la nomenclatura catalana a causa de determinada censura espanyolista i vaticanista. La mateixa Església Catòlica, des del Concili de Toledo, que va donar lloc a l'expulsió dels jueus d' Espanya, fins el Concili Vaticà II, s'ha mostrat contrària als jueus i a les ensenyances de la càbala que s'han transmès per mitjà - entre d'altres- de la llengua hebrea. I com ja he dit abans, a partir del segle X-XIII, a tot el món Occidental des de Catalunya i La Provença estan essencialment lligades les seves ensenyances a l'Orde del Temple del Rei Salomó, els quals a la vegada, estaven molt ben relacionats amb la noblesa catalana fins el Compromís de Casp en que es van implantar els Trastàmars castellanistes.

El Papa Joan Pau II va restablir les relacions diplomàtiques del Vaticà amb Israel i ho va fer, demanant perdó pels mals que es van cometre contra els jueus en el passat. Els catalans també hem patit persecució però no ens han demanat perdó....Ni l'Estat Vaticà ni l'Estat Francés ni l'Estat Espanyol....

En temps passats, abans del Concili Vaticà II, un dia a l'any s'anava a l'església a "matar jueus" simbòlicament, amb un estri que, a Lleida, s'anomena "lo carrau".

Amb Pere el Catòlic, Catalunya va començar a perdre la independència nacional, al perdre els favors de l'Església Catòlica de Roma, el Vaticà, per haver defensat als càtars - que eren jueus i cabalistes - i haver estat derrotada, a la Batalla de Muret prop de Tolosa de Llenguadoc. A prop de Muret, camí de la Vall d'Aran, hi ha un riu - una mena d' Ebre - que es diu "Salat" i dona nom a diverses localitats com poden ser Abadies du Salat i Salies du Salat. No gaire lluny d'aquestes contrades es troba "Vieville (mot afrancesat que en català vol dir Vilavella) municipi on va néixer Sant Galderic.

Durant molts anys es van esborrar tots els noms que poguessin comportar lligams amb la cultura de la càbala jueva. (En aquest sentit, recomano, a qui es vulgui informar en detall, la lectura del llibre "Els xuetes de Mallorca" d'en Baruch Braunstein. Curial Edicions Catalanes. Barcelona).

"Salatà" ens porta un significat relacionat amb la càbala, que es va convertir, intencionadament o no, en "Solità", un mot sense cap significat substancial, en un temps en que els jueus eren proscrits i el poder catòlic, dominats per interessos polítics es va fer com han deixat palès els fets històrics abastament estudiats, més vaticanista que no pas cristianista. Es va tergiversar el veritable missatge cristià i s'ha fet creure - els falsos profetes, han fet creure al poble -, que és, allò que no és.

Alguns historiadors diuen que els jueus sionistes, emparant-se en la Bíblia, en concret en allò que es diu al Gènesi 9 sobre que Jahvé va maleir a Cam i el va castigar a ser l'esclau del seu germà Sem perquè havia vist la nua de Noé acabat el diluvi universal quan s'embriagà amb suc de raïm, volen dominar a la humanitat o a les nacions de sang camita per esclavitzar-les. I, a causa d'aquesta interpretació, que a vegades es justifica amb arguments cabalístics, i fent servir argument del llibre d'Esdres que per a ells va ser una mena d'Hitler jueu, rebutgen la càbala que es ficada al servei d'aquesta mena d' imperialisme.

Aquesta qüestió no es pot analitzar superficialment perquè té un queixalada molt profunda, però, com és important, no es pot ignorar.

En temps del règim del general Franco, un règim també contrari als jueus, demostrat en el fet de no haver mantingut relacions diplomàtiques amb Israel, el municipi originalment anomenat Santa Maria de Palau Salatà, aleshores dit Palau Solità, va quedar fusionat amb Sant Genis de Plegamans i dit oficialment "Palau de Plegamans". Es va fer amb la intenció d'amagar determinats senyals presents en el topònim?

"Sala", en llenguatge cabalístic, fa referència al déu "Hermes". Aquest segons aquesta tradició cultural és el missatge que va ensenyar al gènere humà les ciències i les arts, o sigui: el coneixement.

A la Bíblia hi llegim que Jesucrist va dir als Seus Apòstols: "Vosaltres sou la "Sal" de la Terra". Volia dir els "missatgers" del seu evangeli; els qui l'ensenyarien. El mot "sal" no fa referència a al "sal" que es fa servir en gastronomia, sinó que té una altra interpretació relacionada amb "el coneixement" o "el seny".

Analitzem-ho de la següent manera: El municipi avui anomenat Palau solità i Plegamans que es el resultat de la fusió dels municipis de Palau Salatà i Sant Genis de Plegamans, es un municipi relacionat històricament amb els templers, els cavallers de l'Orde del Temple del Rei Salomó.

Cavaller de l'Orde del Temple del Rei Salomó

Salomó també comença etimològicament per "Sal" com "Salatà" si bé se l'associa a la **Pau**, el cert és que es conegut com a "savi Salomó, i es associat per tant a al **Coneixement** o Saviesa igual que la interpretació que, al llarg de tota aquesta argumentació jo en faig de "Salatà".

Creu del Temple. Vermella sobre fons blanc com la de Sant Jordi i la que portava Cristòfor Colom a les veles dels seus vaixells

Els templers, eren segons la Tradició hermètica, cabalistes, i per tant, quan van habitar a Palau solità o salatà i Plegamans, deuriem tenir molt present que hi havia un monument megalític (la Pedra Llarga), i potser uns arbres sagrats (el lledoner i l'alzina) a prop del lloc on van construir una ermita romànica amb el nom de Salatà.

Monument megalític "la pedra Llarga" que es troba sota el Castell de Plegamans a prop de Can Cortès i de la comanda i molí dels templers

A prop seu es troba també l'església de Santa Magdalena. La Magdalena està relacionada amb la tradició hermètica de la càbala i amb la nissaga dels reis merovingis, com és el cas de Guifré el Pelós, que es diu que són descendents del matrimoni que hi hagué entre Jesús i la Maria Magdalena. Aquest fet ha estat posat de moda a nivell internacional per l'èxit de la novel·la "El Codi da Vinci" da de Dan Brown, el qual com la càbala es relacionada amb els templers – Orde del Temple del Rei Salomó -.

Pel que fa referència al nom de Sant Genis de Plegamans, en el mot **Plegamans** hi trobem el mot **mà** que, segons determinada tradició cultural fa referència a la mítica mà que feien servir els cabalistes en el seu llenguatge simbòlic.

Podem veure la mà sempre present damunt el cap dels emperadors carolingis – seguint una tradició merovingia que es relaciona amb la imposició de mans –(a la Bíblia s'ens parla dels reis ungtis per imposició de mans) en tots els dibuixos que ens arribat d'ells. Només ens cal consultar la Gran Enciclopèdia Catalana per comprovar-ho. A la mà, com a símbol cabalístic, li correspon la lletra hebrea yod.

La lletra yod és una de les quatre lletres que van donar lloc als quatre pals del escut de Catalunya, perquè forma part del tetragrammaton YHVH que és la representació del nom de Déu. Nom innombrable que es representa amb quatre pals vermells sobre fons daurat.

Pel que fa referència al mot **Salat**, el trobem a prop de llocs amb monuments megalítics i coves considerats tots ells "llocs d'iniciació" en el coneixement hermètic i cabalista. El trobem a Catalunya, a Occitània , a Euskadi i a la Llombardia (La Padània, al nord d'Itàlia , com Salati. Per trobar el significat dels noms i topònims catalans relacionats amb la càbala hebrea, i per a poder copsar la seva força màgica, cal tenir present que la llengua hebrea es llegeix de dreta a esquerra i no d'esquerra a dreta com ho fem en català actualment. "Sala" no fa referència a "sal del mar" sinó a "Ala". El déu Hermes és representa amb unes "ales" als peus.

La llegua hebrea, la llengua euskera, la llengua ibera i el mot "Salatà"

Quan havia relacionat, amb les argumentacions abans exposades, que la paraula Sala en llengua hebrea volia dir ensenyar, revelar o donar a conèixer, i per tant, Salat, volia dir aquell que ensenya, aquell que revela o aquell que dóna a conèixer em va passar quelcom molt curiós que explico a continuació.

Assegut un dia davant la televisió escoltant les notícies, vaig veure a la pantalla la imatge d'un diari basc on s'hi podia llegir el mot Salatzen. L'endemà em vaig posar en contacte amb la Casa de los Navarros de Barcelona i vaig demanar de posar-me en contacte amb un professor d'euskera. A la tarda em va trucar una persona que es va presentar com a professor d'euskera i em va preguntar què volia o en què em podia ajudar. Va ser un professor molt

amable, i a més a més, quan es va adonar que jo era català, es va dirigir a mi en català. Feia cinc anys que vivia a Barcelona i el parlava perfectament. Li vaig demanar la informació sobre el mot "salatzen".

Va explicar-me que Salatzen era una declinació del verb Sala que en llengua euskera vol dir: "ensenyar", "revelar" o "donar a conèixer".

Adonar-me'n que hi havia una relació entre la llengua hebrea, la llengua euskera i topònims i cognoms catalans, (Aquesta relació també està en el mot "Ur" - Urgell, Urkola, Ur de Caldea. Ur i Urtx, municipis de la Cerdanya. "Urushalim" (Jerusalem) -, va ser una troballa que comportà tot un replantejament de la meua concepció cultural.

Avui, mentre escric aquest article, 24-7-96, he vist anunciat a l'Agenda Cultural de TV3 un concert que es farà a Barcelona a càrrec d'una coral basca anomenada Coral Salatxo.

Sala, Salatà, Salat, Salatzen, Salatxo...¿De quin arbre són aquests mots i les seves arrels? ¿ De quina terra són aquestes arrels? ¿De quin Esperit són aquestes arrels? [\[3\]](#) De quina raça són aquestes arrels? De quina concepció cultural són aquestes arrels?

He trobat molt interessant la relació o lligam que pot establir el significat del mot "Salatà" ,per les seves relacions amb la càbala hebrea, i la llengua euskera, precisament en un lloc geogràfic , el municipi de Palau solità oi Plegamans, que té lligams històrics amb els cavallers de l'Orde del Temple del Rei Salomó. Aquells cavallers van ser molt influents en la formació cultural, social, econòmica i política de Catalunya – dels Països Catalans - i també d'Europa i d'Occident.

En aquest indret hi hagué la primera comanda del templer a terres catalanes. A l'Església de Santa Magdalena hi hagué una fàbrica de moneda catalans que era dels templers.

*Església de Santa Magdalena. Actualment en runes. Es gestiona la seva restauració
Pertanyia als monjos cavallers de l'Orde del Temple del Rei Salomó o Templers*

No solament he trobat interessant el mot Salatà, sinó també el fet que a l'església originalment anomenada Santa Maria de Palau Salatà, és probable que hi hagués, per lògica templaria, el culte a una verge negra. També el culte a Nostra Senyora del Roser el qual es pot relacionar amb el símbol de la rosa mística que trobem en els cavallers de la "Rosacreu".

Panoràmica del castell de Plegamans des de Santa Magdalena

He trobat interessant que hi hagi un carrer d'aquest antic municipi dedicat a Sant Galderic, el Patró dels Pagesos Catalans i Occitans, mentre que, al municipi de Sant Genís de Plegamans no hi hagi cap carrer del municipi dedicat a aquest sant català, sinó que contràriament, en aquest municipi, hi ha un carrer dedicat a San Isidro, el madrileny que ens va ser imposat especialment des de l'Onze de Setembre de 1.714 per a substituir al català Sant Galderic perquè volien descatalanitzar el santoral catòlic. [\[4\]](#)

Sant Galderic va néixer i viure a llocs que, en un altre temps, han tingut quelcom a veure amb els càtars, i per tant, amb la càbala.

Nostra Senyora de Palau Salatà, una verge negra?

Des del lloc on es troba l'església de Santa Magdalena, es pot veure l'església de Santa Maria de Palau Salatà, el castell, el pla de Can Cortés, un terreny anomenat del Temple i unes naus d'empreses instal·lades en un polígon industrial en el que hi hagué un molí dels templers.

Dipòsit d'aigua del Molí dels Templers enderrocat (Foto cedida per Joan Mas)

Els llocs relacionats amb els templers són també llocs relacionats amb la presència de imatges de verges negres i d'antigues tradicions que ens parlem de la presència del mític i llegendari calze anomenat Sant Graal.[\[5\]](#)

Les verges negres en la cultura de la càbala no fan referència a la verge com a "mare de Jesús" sinó que fan referència a la "Mare Terra", la deessa Gaia dels hel·lènics o a la deessa Isis dels egipcis.

Imatge de la verge negra de Nostra Senyora del Bosc original d'una església del Tibidabo de Barcelona que pertanyia al Monestir de Sant Cugat igual com l'església de Santa Maria de Palau Salatà i Santa Magdalena. Actualment es pot veure a l'altar lateral esquerra del Monestir de Sant Cugat.

En l'Arbre de la Vida i les seves deu sefiroth, les verges negres són situades en la sefirah de Binah. En el culte religiós dels ibers, els que donaren la cultura genuïna a la cultura de llengua euskera, catalana i occitana (i no a la de la llengua castellana o espanyola ni la d'oïl o francesa) milers d'anys abans de Crist, ja hi havia el culte religiós a una deessa negra. [\[6\]](#)

A Catalunya hi podem trobar molts topònims relacionats amb la llengua hebrea, que és la de la cultura de la càbala. La càbala està relacionada amb l'alquímia, les verges negres, la cultura arriana i els cristians albigesos coneguts també amb el nom de càtars. Els cavallers de l'Orde del Temple del Rei Salomó, entre aquests els que van

habitar a Palau Solità dit aleshores Palau "Salatà", sabien llegir en la geografia de Catalunya els missatges i senyals hermètics de la naturalesa com si fós un llibre cabalístic. Ficaven ermites on hi havia monuments megalítics i forces o corrents tel·lúrics. Confirmant aquesta norma, hem de fer constar que a prop de l'església que ells anomenaren Santa Maria de Palau Salatà i de l'església de Santa Magdalena, a sota del castell de Plegamans, es troba un monument megalític anomenat "la Pedra Llarga".

Els comtes d'Urgell que des dels Pirineus reconquerien les terres ocupades pels sarraïns, ficaven noms relacionats amb la càbala hebrea als topònims. El mot "Urgell" ve, segons la meua hipòtesi, del mot "Ur" que correspon a la ciutat de Caldea a Palestina, una ciutat "camita". El mot "Ur" el trobem també a la cultura euskera o basca, com és el cas de: Urtasun, Urquiola, Urquijo, Urruticoetxea, i altres. "Ur" En euskera, significa "aigua"; en llengua ibèrica, també.

El topònim Núria, escrit "N'Uria" voldria dir "lloc de naixement d' agüies". De fet, tindria sentit, doncs, Núria és un lloc on neixen rierols. I, es troba a prop de Castellar de n'Hug.

Cal tenir present que l'any 1.237 el comanador de l'Orde del Temple del Rei Salomó de l'anomenat Palau "Salatà", es deia Guillem de Montsió.

Montsió és un nom relacionat amb els jueus i la càbala. A Barcelona hi havia l'església de Nostra Senyora de Montsió que va ser bombardejada i destruïda per forces espanyoles. El culte es fa actualment a una església de la Rambla de Catalunya, on s'hi pot veure una placa recordatòria de la memòria històrica, però la imatge original, la de la verge negra de Nostra Senyora de Montsió, s'ha perdut.

En el Cantar dels Cantars del Rei Salomó es parla d'una verge negra, que s'ha d'entendre també en sentit en sentit al·legòric.

Com he dit abans, a Barcelona podem trobar el culte a Nostra Senyora de Montsió a l'església de la Rambla de Catalunya, que es on fou traslladada des de les rodalies de la catedral quan va ser bombardejada per les tropes d'un rei espanyol castellanista, anti-català i anti-jueu des del castell de Montjuïc. ¿Era una "verge negra" la imatge original que hi hagué a l'església romànica de "Palau Salatà"? Jo personalment crec que sí, perquè ho comporten els lligams culturals esmentats.

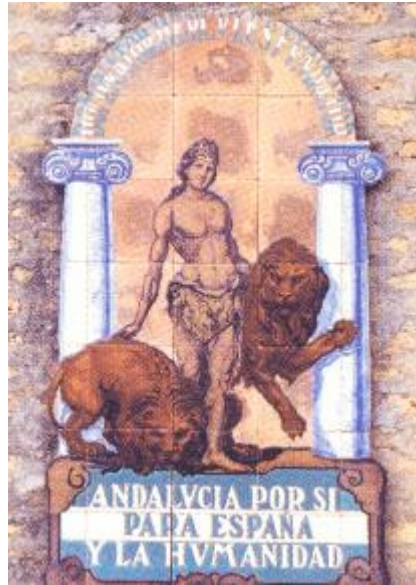
Recentment he descobert que originàriament també era negra la imatge de Nostra Senyora de la Mercè de Barcelona, una imatge que està relacionada amb el mateix context cultural que la de Santa Maria de Palau Salatà: els dels comtes d'Urgell i l'Orde dels cavallers del Temple del Rei Salomó, i que podem veure encara així, ennegrida, a la catedral de Jerez de la Frontera (Andalusia. Països Bètics).

Imatge de la verge negra de Nostra Senyora de la Mercè. Detall escapulari amb els 4 pals i la creu

La imatge fou portada per catalans a Andalusia, anomenada Bètica en aquells temps, quan probablement no s'hi parlava en llengua castellana, sinó que s'hi parlava la llengua bètica, una llengua d'arrels ibèriques com la catalana. No s'hi parlava la llengua castellana o espanyola que s'hi parla actualment. Cal tenir present que el nom

més antic i genuí de **Granada** era “**iliberis**” .Aquest nom, **Iiberis**, és també el nom més antic i genuí d'**Elna**, municipi que es troba a prop de Perpinyà a la Catalunya Nord. La llengua castellana no està relacionada amb els orígens de la llengua ibèrica. S'ha fet creure així per a justificar una espanyolització castellanista uniformitzant-ho to.

Escut d'Andalusia dissenyat per Blas Infante (1885-1936) pare del nacionalisme andalús, republicà i federalista amic dels nacionalistes catalans. Observem que hi ha dues columnes de capitells jònics, com les que va ficar Josep Puig i Cadafalch a la muntanya de Montjuïc de Barcelona i que va ser enderrocades pel dictador Miguel Primo de Rivera. El significat d'aquestes columnes senyalen un denominador comú en la cultura dels Països Bètics i dels Països Catalans amagada per determinats poders espanyolistes castellanistes i vaticanistes capitalitzats a Madrid que cal re-descobrir. Avui a l'escut d'Andalusia hi posa “Andalusia por si, para España y la Humanidad”. A l'escut original, el que va fer Blas Infante abans de ser mort pels franquistes igual com ho va ser el català Lluís Companys, hi posava “Andalusia por si, para Ibèria y la Humanidad”. La cultura ibèrica agermana els Països Bètics i els Països Catalans. La cultura espanyola castellanista els separa.

La castellanitat, molt digna i apropiada al seu lloc que és Castilla, s'ha fet servir en nom d'una determinada concepció d'Espanya, per a tapar allò que és viu i es vol manifestar a cada lloc , en els espais naturals d'altres cultures com és el cas de Països Catalans, Euskal Herria, Filipines, Sud-Amèrica, Països Bètics, Galícia, i d'altres, en funció de la seva vernaclitat o geni propi que els són naturals. Alterant, adulterant i tergiversant la Història per a justificar la dominació hegemònica d'espanyolisme desnaturalitzador.

Fins i tot en perjudici de la mateixa Castilla que s'ha quedat sense identitat pròpia al confondre-la amb espanyolitat uniformista al voltant de la castellanitat i no de la vernaclitat en les seves diverses manifestacions que s'haurien de respectar i afavorir que es facin realitat.

Aquesta imatge de **verge negra** de Nostra Senyora de **la Mercè**, que és patrona de Barcelona i alhora patrona del andalusos relacionats amb la cultura veritablement ibèrica, que és la comparteix un denominador amb la **cultura catalana** i no amb l'espanyolitat castellanista capitalitzada a Madrid, la poden trobar a la catedral de Jerez de Frontera a Andalusia. Aquesta imatge de la verge negra porta penjat damunt el pit, un **escapulari** on s'hi poden veure la creu de Sant Jordi, que també és la creu de l'Orde del Temple del Rei Salomó, [7] i els **quatre pals de la bandera catalana**.

A la pàgina 35 i 36 del llibre “Palau Solità. Títol de Glòria” abans esmentat, he llegit que hi hagué un incendi a l'església de “Palau Salatà” l'any 1.506. Penso que potser va ser en aquell moment - temps en que eren proscrits els jueus i la càbala i perseguits sota el poder de l'Estat Espanyol, (Espanya catòlica apostòlica i romana) aliançada políticament amb l'Estat Vaticà - que va desaparèixer tota senyal de la verge negra de **Nostra Senyora de Palau Salatà**. Una imatge que, atenent la traducció esmentada anteriorment de “Salatà” com a “Donar a conèixer” podria traduir-se per Nostra Senyora de l'Enteniment o del Coneixement.

Observo que d'uns anys ençà s'utilitza l'expressió Mare de Déu enlloc de Nostra Senyora. Per quin motiu es fa això? Com és que es deixa en desús una paraula d'arrel catalana: “Senyora”, igual com “Senyor”, provenen de “Seny”?

Ho promou un determinat corrent des de l'Estat Vaticà per trencar un lligam significativament relacionat amb el llenguatge cabalístic i per a relacionar-la amb la “Mare de Jesús i desvincular-ne el seu culte amb les cultures que la relacionen amb la “Mare Còsmica o Mare Terra”? Es fa també perquè aquesta concepció cabalista de les verges negres es relaciona amb la nissaga dels reis merovingis i la tradició cultural que ens diu que la Magdalena era casada amb Jesucrist? Una tradició que ens diu que la Magdalena era princesa de la casa de Jerusalem i Jesús era príncep de la casa de David i que van tenir una filla que va donar lloc a una nissaga dita merovingia. No és cert que els rei catalans, com el rei Jaume I d'Urgell, ostentaven el títol de Reis de Jerusalem?

Imatge de la verge negra anomenada Nostra Senyora de Jerusalem

Una de les investigacions que s'han fet sobre l'Església de Santa Magdalena de Palau Salatà, ens diu que s'ha descobert que davant la porta d'entrada d'aquesta església dels templers hi havia tombes amb cadàvers de cavallers o monjos enterrats de cara a Jerusalem.

Potser la investigació que tinc intenció de fer per la Fundació d'Estudis Històrics de Catalunya el proper 2006 cercant en els arxius del Monestir de Sant Cugat del Vallès i al voltant de Sant Oleguer (un sant català amb nom ibèric “Ol” fa referència al pas de l'aigua “que flueix” o riu com és el cas d'Oliana, Olost, Olius, Olesa, ...que també es relaciona amb aquest lloc) em permeti descobrir lligams documentats.

Mentrestant, però, no podem rebutjar les hipòtesis de treball sobre aquest tema, cap especulació, cap deducció lògica i argumentada en el senti comú encara que no tinguem trobada la prova escrita. Són molts els documents que van ser cremats. A vegades per recuperar la memòria històrica i el fil conductor de la Veritat, ens cal “pensar” més que no pas “provar”. A vegades, he vist actituds de menystinença, tracte hostil i despectiu davant els estudis i especulacions fetes per alguns historiadors catalans, que m'han fet pensar que en el poble de Catalunya hi ha catalans que s'espanten i tenen por de ser titllats de folls davant la grandesa de la seva pròpia història nacional.

Hi ha una lletra hebrea, la lletra “Yod”, que jo la relaciono amb les imatges de les verges negres perquè es present en el Tetragramma o nom místic de Déu.

El Tetragramma es format per les quatre lletres “Yod”, “He”, “Vav” “He” i es representa de forma abstracta en el símbol dels 4 pals, com la senyera o bandera dels catalans, de la catalanitat i de Catalunya. Aquesta lletra fa referència a la constel·lació astral de “Virgo”.

Per altra banda, a vegades he pensat que probablement hi hagi alguna relació entre aquesta l'Església de Santa Magdalena i l'església de Rennes – le – Chateaux.[8] A l'església d'aquest municipi, que avui pertany políticament a França però que en el passat va formar part políticament i culturalment a la cultura occitana i catalana, un capellà , l'abat Saunière (en català Sunyer[9]) va trobar uns documents relacionats amb les qüestions merovingies i va fer una construcció anomenada Torre Magdala. En el cementiri d'aquesta petita església romànica, que per cert, ha estat “adulterada arquitectònicament”, i que es troba darrera de l'absis, jo hi vaig veure tombes amb cognoms catalans. A una de les tombes hi havia una creu amb el nom de “Pujol”.

M'he fixat en que a Palau-Solità (Antigament Santa Maria de Palau Salatà) hi ha un carrer dedicat a Sant Galderic el sant català Patró dels Pagesos Catalans, mentre que a Plegamans (Antigament Sant Genís de Plegamans) hi ha un carrer dedicat a Sant Isidre, el sant de Madrid imposat a Catalunya pels espanyols a fi de substituir i d

‘esborrar la memòria del català a Sant Galderic, especialment a partir de l’Onze de setembre de 1.714 amb l’ànim i la voluntat de descatalanitzar Catalunya.

He pensat que hi podríem trobar tema polític i simbòlic en el destí d’aquests dos nuclis urbans, que van ser dos municipis i ara només en són un: Palau solità i Plegamans.

Qui va posar el nom de Sant Galderic, el sant català, a un carrer de Palau Solità? Qui va posar el nom de “San Isidro”, el sant castellà de Madrid, a un carrer de Plegamans? Per cert, Sant Galderic, va néixer a prop de Rennes – le – Chateaux.

Considero que té una gran importància posar els noms propis, els noms de “**pila**”, en els seus “cabals”, en els seus llocs. Si no pot fer-se actualment, donada l’actual estructura política, almenys, conservem-ne la memòria històrica.

Penso que seria convenient que es tornessin a recuperar per la memòria històrica els noms originals dels llocs i municipis en general i en concret de Catalunya i els Països Catalans. Conèixer el nom original i el significat d’uns noms, a més a més de la importància que tenen els de Santa Maria de Palau Salatà i Sant Genis de Plegamans, és una sort i una riquesa pel patrimoni cultural català. També és important tenir unes arrels que s’embranchen en un arbre, - un arbre que en el llenguatge de la càbala jo anomeno l’Arbre del Coneixement -, que de forma natural dona una branca i un sentit universal a la Catalanitat, als Països Catalans i als seus habitants.

Jordi Salat

E mail: josalort@hotmail.com

[1] El lledoner és l’arbre de Sant Galderic, el sant català, Patró dels pagesos catalans, fins que fou substituït per “San Isidro “(Sant Isidre) un sant de Madrid per descatalanitzar Catalunya i espanyolitzar-la. Per cert malgrat que portem més de vint anys de democràcia i recatalanització, encara no ha estat restituït com cal i a molts calendaris catalans encara no hi surt senyalat el seu dia que és el 16 d’Octubre.

[2] L’Alzina, té una tradició hel·lènica que es remunta a l’antic santuari del déu Zeus on era considerada “arbre sagrat”. Segons aquesta tradició “amb la remor de les fulles produït pel vent, donava a entendre els missatges del déu als sacerdots”. El fet el recull Homer, el poeta escriptor de l’Ilíada i l’Odissea, dient : Quan el déu des de l’arbre diví d’encelat fullam aconsella a Ulisses (Odiseus) que torni a Ítaca.

Esquil, autor d’obres de teatre, en el Prometeu encadenat, es fa ressò d’aquesta tradició de l’alzina que parla “clarament i sense cap mena d’enigma”.

Virgili, el gran poeta també hel·lènic, com Homer i Esquil, de cultura jònica, també a les Geòrgiques(mot derivat de “Gea”, deessa de la terra, o matèria- igual que el nom Jordi i Geografia) tot dient “l’alzina gegant dels boscos ,amb el fullatge estimat de Júpiter”.

[3] En aquest article escrit el 1996, revisat el 2005, he de afegir que he descobert moltes coses interessants en el llibre “Cultura i llengua ibèrica” de Frederic Santaeulària, en relació als lligams entre la cultura jueva, catalana, euskera i ibèrica que és la genuïna dels Països Catalans i altres nacions dels balcans com Geòrgia.

[4] Encara hi ha un poder que es resisteix a restituir el culte a Sant Galderic. A tots els municipis de Catalunya es continua mantenint Sant Isidro. Quan s’han fet gestions per restituir Sant Galderic, han sortit catalans que s’hi han oposat. El meu amic EP diu que és degut a l’auto-odi, neurosi adquirida pels catalans, per adaptar-se a la situació esdevinguda després de segles de domini anti-vernacle.. Jo penso que hi pot haver un poder fàctic que vol tergiversar el veritable missatge evangèlic dels cristians, que va començar, contra els catalans, a la batalla de Muret en el segle XIII. Sant Galderic era nascut prop de Muret, en terres de càtars o cristians albigesos.

[5] Del Sant Graal en parla el llibre “El Codi de Vinci” de Dan Brown posat de moda a tot el món durant l’any 2004. Aquest mític calze que es relacionat amb Catalunya i la cultura de la catalanitat podria esdevenir un “factor d’atenció” que atragués l’opinió internacional envers la cultura de llengua catalana i d’alguns indrets dels Països Catalans com és el cas de Palau Salatà, actualment Palau Solità i Plegamans i també Ripoll i la seva comarca entre

d'altres llocs com Montserrat i Montgrony on la presència de verges negres ens permet establir un lligam amb aquesta tradició cultural.

[6] Recomanem la visita al Museu de Gavà on es conserva una imatge d'una deessa negra ibera.

[7] Aquesta creu és també la que portava el català – també espanyolitzat- Cristòfor Colom a les veles dels seus vaixells. Colom tenia relacions amb els cavallers templers i d'ell han dit alguns historiadors que era càtar i que coneixia les ensenyances de la càbala. La càbala es va donar a conèixer des de Catalunya i La Provença. Als qui es vulguin documentar en aquest sentit, sobre la relació de la catalanitat amb la càbala, els recomano el llibre del prestigiós Gershom Scholem “ Los orígenes de la càbala en Provenza y Gerona”.

[8] El petit municipi de Rennes-le-Chateaux ha sabut convertir-se en un centre d'atracció turística internacional al voltant de l'església romànica on es van trobar documents sobre la Magdalena. Tant de bò els catalans sapiguem fer el mateix a Palau solità i Plegamans.

[9] Un descendent de Guifré el Pelòs, a qui l'emperador d'Europa d'origen alemany Carles el Calb donà oficialment el reconeixement als 4 pals com a símbol nacional català es digué Sunyer.